

52 віж. И ученици-тѣ си испълнихъ съ радость и съ Духъ Свѧтъ.

ГЛАВА 14.

1 А въ Иконії, тѣ влѣзохъ наедно въ съборище-то Іудейско, и говорихъ така, щото много 2 множество Іудеи и Еллини повѣрувахъ. А не- 3 повѣрували-тѣ Іудеи подигніхъ и раздразни- 4 хъ души-тѣ на язычници-тѣ връхъ братія- 5 та. Но и тѣй тѣ доста врѣме прѣсѣдѣхъ и 6 проповѣдувахъ съ дѣрзновеніе въ Господа, кой- 7 то свидѣтелствуваше за слово-то на своїхъ-тѣ 8 благодать, и даваше да ставатъ знаменія и чу- 9 деса чреѣзъ тѣхни-тѣ рѣцѣ. И раздвои си мно- 10 жество-то въ градъ-тѣ; и едини бѣхъ съ Іудеи- 11 тѣ, а другы съ апостолы-тѣ. И когато станѣ 12 стремленіе отъ язычници-тѣ и отъ Іудеи-тѣ съ 13 началици-тѣ имъ, да гы обесчестятъ и да гы 14 убійтъ съ камыніе, Тѣ си усѣтихъ, и прибѣ- 15 гишихъ въ Ликаонскы-тѣ градове, въ Листрѣ и 16 Дервії, и въ околны-тѣ и нѣ мѣста, И тамо 17 проповѣдувахъ евангеліе-то.

18 А въ Листрѣ бѣше нѣкой си человѣкъ, не- 19 мощень въ нозѣ-тѣ си и хромъ отъ утробѣ-тѣ 20 на майка си, който сѣдише и никога не бѣ 21 стжилъ. Той слушаше Павла като говоряше; 22 а Павелъ щомъ го изгледа, и видѣ че има вѣ- 23 рѣ за да получи исцѣленіе, Рече съ голѣмъ 24 гласъ: Стани правъ на нозѣ-тѣ си. И скачаше 25 и ходиша. А народъ-тѣ като видѣ това което 26 стори Павелъ, вѣзвысихъ гласъ-тѣ си, и казу- 27 вахъ по Ликаонскы: Богове-тѣ уподобени на 28 человѣцы слѣзохъ при насть. И нарічахъ Вар- 29 на вѣ Юпитеръ, а Павла, Меркурій; поиже той 30 началствуваше въ слово-то. И жрецъ-тѣ на Ю- 31 питеровъ-тѣ идолѣ що бѣше прѣдъ градъ-тѣ 32 имъ, приведе юнцы, и донесе вѣницы на вратата, и наедно съ народъ-тѣ ищѣше да принесе 33 жъртвѣ. Това како чухъ апостоли-тѣ Варнава 34 и Павелъ, раздрахъ дрехы-тѣ си, и скочихъ въ